

U ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

GAZETKA PARAFII W ROTMANCE

NR 1/2016

20 LAT MINĘŁO! JUBILEUSZ NASZEJ PARAFII

TAK RODZIŁA SIĘ NASZA WSPÓLNOTA

Kochani Parafianie!

Uczyńcie Mi święty przybytek, abym mógł zamieszkać pośród was.
(por. Wj 25,8)

Tak Pan przemówił niegdyś do Mojżesza. Podobnymi słowami przed dwudziestu już laty wezwał także i nas, byśmy zbudowali Dom Jego Imieniu – ów materialny, widzialny, i ów duchowy, świątynię niezniszczalną, wiecznie trwałą, wznoszoną przez wiarę, nadzieję i miłość powołanej przez Niego wspólnoty parafialnej Świętej Siostry Faustyny w Rotmance.

Jakimi słowami wyrazić dzisiaj dziękczynienie Bogu za Dom Jemu postawiony, za przedziwne dzieła Jego mocy w ośwym kruchym, ręką ludzką czynionym budowaniu, za wspaniałych ludzi, wielkodusznie i ofiarnie wnoszących swój materialny wkład w to dzieło, nierzadko ośwym biblijnym „wdowim groszem”, który Pan swoją opatrnością pomnażał, za ośwych ukrytych, bezimiennych, chorych, którzy modlitwą nieustanną i cierpieniem kładli duchowy, bodaj najważniejszy, fundament pod wznoszoną przez nas świątynię...

*W sercu noszę konkretne twarze, osoby, w tym także i te dziś już „po drugiej stronie życia”, wydarzenia radosne i smutne, sytuacje zaskakujące i nieprzewidywalne i... uwielbiam w nich Najważniejszego Budowniczego! Uwielbiam, pamiętając o słowach psalmisty, który śpiewał **Jeżeli Pan domu nie zbuduje, na próżno trudzą się ci, którzy go wnoszą** (Ps 127,1). Owszem, każdego dnia minionych dwudziestu lat „dotykałem” tej prawdy... miałem tego świadomość...*

*Miałem też jako Wasz duszypasterz radość i łaskę „widzieć”, jak rok po roku, nie bez trudu pokonując etapy „materialnego budowania”, **dojrzewaliśmy wspólnie jako „żywe kamienie” duchowego Kościoła, stawaliśmy się coraz bardziej Rodziną, prawdziwą wspólnotą w Duchu Świętym**. Nie sposób przywołać dzisiaj wszystkich etapów owego działania Ducha Świętego w nas i pośród nas. Zapis tego dojrzewania każdy z nas może odkryć we własnym sercu. Jest zatem za co – osobiście i wspólnotowo – dziękować Bogu, bo „wielkie rzeczy” uczynił nam Wszehmocny!*

*Świadom wyzwania, jakie stawiają przed nami wszelkie jubileusze, rocznice – próbowałem jakoś ocenić, podsumować, bardziej „wymiernie podliczyć” miniony czas, ale... okazało się to niewykonalne. Daremnie przywoływałem w pamięci wspomnienia samych początków, siggąłem po kronikarskie zapisy historii naszej parafii, studiowałem stare fotografie, by wyluskać z nich to, co najważniejsze. Materialne, „widzialne”, okazywało się półprawdą, cieniem tego, co Bóg dla nas z Siostrą Faustyną dokonywał. Część z tego pozostanie też na zawsze tajemnicą kapłańskiego serca, które dzisiaj z wdzięcznością woła: **NIECH BĘDZIE BÓG UWIELBIONY W SWYCH DZIEŁACH I W SWOICH ŚWIĘTYCH!***

Dziękuję Bogu za Was, że jesteście w tej wspólnotcie i życzę Wam, aby Jubileuszowy Rok Miłosierdzia był przystanią na trudne dziś, aby kształtował w nas poczucie odpowiedzialności za nasz wspólnotowy DOM... Jezu, ufam Tobie!

proboszcz Andrzej Kosowicz

HISTORIA PARAFII PW. ŚWIĘTEJ FAUSTYNY KOWALSKIEJ W ROTMANCE (1996–2016)

LATA 1996–2000

Historia Parafii pw. Świętej Faustyny Kowalskiej w Rotmance rozpoczęła się jeszcze przed kanonizacją patronki naszej wspólnoty. Parafię erygowano **27 czerwca 1996 roku**, dekretem z dnia 20 czerwca 1996 roku wydanym przez metropolitę gdańskiego, ks. abp. Tadeusza Gocłowskiego. Kilka dni później, 30 czerwca, o godz. 12.00, na placu przy ulicy Piłsudskiego 22 proboszcz nowo utworzonej parafii – ks. Andrzej Kosowicz – odprawił pierwszą mszę świętą. Honorowym gościem uroczystości był ks. dziekan Stanisław Łada, który dokonał poświęcenia placu.

TAK TO SIĘ ZACZEŁO...

1 września 1996 roku parafianie spotkali się na I festynie parafialnym, a **6 października** tego roku – na pierwszym odpuszcie parafialnym. Uroczysta msza święta odpustowa została odprawiona o godzinie 12.00. Koncelebrowali ją: ks. infułat dr Wiesław Lauer (wikariusz generalny metropolity gdańskiego), ks. prałat dr Stanisław Zięba (kanclerz kurii metropolitarnej) oraz ks. dziekan Stanisław Łada (proboszcz Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Pruszczu Gdańskim). We mszy uczestniczyli również księża wikariusze z dekanatu oraz siostry

zakonne ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia z Gdańska.

PARAFIA ZACZYNA ŻYĆ WŁASNYM ŻYCIEM

20 października 1996 roku w parafii odbył się pierwszy chrzest, a już 15 grudnia miały miejsce pierwsze rekolekcje adwentowe, które poprowadził ks. Mirosław Wierchowski z Parafii Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Pruszczu Gdańskim.

29 maja 1997 roku, w Boże Ciało, wyruszyła pierwsza procesja. Miesiąc później, w dniach 14–15 czerwca, gościliśmy w parafii re-

likwie Świętego Wojciecha. To ważne wydarzenie zostało poprzedzone trzydniowymi rekolekcjami, poprowadzonymi przez ks. misjonarza Marka Czajkowskiego.

W dniach **13–15 października 1997 roku** parafianie wspólnie z ks. proboszczem wyruszyli na swoją pierwszą pielgrzymkę, by podziękować za powstanie parafii oraz oddać parafię w opiekę Matce Boskiej. Była to pielgrzymka do Częstochowy.

28 maja 1998 roku to data historycznej I komunii świętej. Tego dnia do sakramentu Eucharystii przystąpiło 21 dzieci.

KATEDRA GARAŻOWA I BUDOWA KAPLICY

Od 1996 do 1999 roku całe życie liturgiczne i duszpasterskie skupiało się w małej kaplicy, zwanej żartobliwie katedrą garażową. Powstała ona w zaadoptowanym do tego celu pomieszczeniu na parterze domu Państwa Dubiaków, przy ulicy Topolowej.

W tym samym czasie po drugiej stronie ulicy Raciborskiego rozpoczęły się prace na placu, na którym miały stanąć kaplica i plebania, a potem kościół. Tam też postawiono krzyż. Dzień później, 5 października 1997 roku,

podczas odpustu parafialnego miało miejsce uroczyste poświęcenie placu kościelnego. Honorowymi gośćmi odpustu byli: ks. bp Zygmunt Pawłowicz oraz księża: ks. dziekan Stanisław Łada, ks. Marek Czajkowski, ks. Ryszard Bugajski i ks. Henryk Tribowski. Przełomową datą był dzień 10 października 1999 roku, w którym to ks. bp Zygmunt Pawłowicz poświęcił nową kaplicę, a w tabernakulum umieszczono Najświętszy Sakrament. Tym samym historia katedry garażowej została zamknięta.

Niecały rok później, **15 marca 1999**, po raz pierwszy młodzież przystąpiła do sakramentu bierzmowania. Otrzymało go 26 osób. W marcu też, z inicjatywy ks. proboszcza, powstała druga grupa duszpasterska: Żywy Różaniec.

Po trzech latach istnienia parafii ks. proboszcz mógł cieszyć się z obecności pierwszego wikariusza, którym przez cztery lata był ks. Dariusz Woźny.

10 października 1999 roku ks. bp Zygmunt Pawłowicz poświęcił nową kaplicę.

ROK JUBILEUSZOWY

Między 6 a 13 lutego 2000 roku, czyli na początku Roku Jubileuszowego, grupa parafian pielgrzymowała do Rzymu, gdzie uczestniczyła w audiencji generalnej Jana Pawła II. Był to pierwszy parafialny wyjazd poza granice Polski.

Kilkadziesiąt dni po powrocie ks. proboszcz, pragnąc byśmy lepiej „poznali miłość Boga objawioną w sercu Jezusa i odpowiedzieli

nań Intronizacją Serca Jezusowego w naszych rodzinach i parafii”, zaprosił mieszkańców Rotmanki na pierwsze w historii naszej wspólnoty Misje Święte. W dniach **26–31 marca 2000 roku** poprowadził je ks. Bernard Kuliński SCJ.

Tuż po misjach, 24 kwietnia, w wielkanocny poniedziałek ks. abp Tadeusz Gocłowski poświęcił parafialny dzwon. To serce, które od tej pory codziennie przypomina o naszym odniesieniu do Pana Boga.

30 kwietnia, kiedy papież Jan Paweł II ogłosił świętą naszą patronkę – siostrę Faustynę Kowalską – kolejny raz byliśmy w Rzymie! Była to Niedziela Miłosierdzia Bożego...

Październik tego roku był ważny dla grupy rodzin, które w miejscu swego poprzedniego zamieszkania były związane z Ruchem Szensztackim. Właśnie w tym miesiącu pięć małżeństw zawiązało wspólnotę Rodzin Szensztackich w Rotmance.

KSIĄDZ BRONISŁAW...

W Roku Jubileuszowym rozpoczął swoją ośmioletnią posługę rezydenta w Rotmance ks. Bronisław Grulkowski. Ksiądz Bronisław urodził się 9 kwietnia 1961 roku w Gdańsku. Jego rodzice – Bronisław i Zofia – mieszkali w Kierzkowie, w parafii Przywidz. Ksiądz Bronisław był najstarszym z trzech braci. Kiedy miał 4 lata, zmarł jego ojciec. Wychowaniem dzieci zajęła się wtedy wyłącznie matka (zmarła w 1996 roku).

30 maja 1980 roku ks. Bronisław otrzymał świadectwo dojrzałości w IV Liceum Ogólnokształcącym im. Komisji Edukacji Narodowej w Gdyni. W tym samym roku wstąpił do Gdańskiego Seminarium Duchownego w Oliwie. Po sześcioletnich studiach filozoficzno-teologicznych, 17 maja 1986 roku, w Bazylice Mariackiej w Gdańsku z rąk bp. Tadeusza Gocłowskiego otrzymał święcenia kapłańskie.

Po roku pracy w Parafii pw. Chrystusa Króla w Gdańsku (1986–1987) podjął studia stacjonarne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie w 1995 roku otrzymał tytuł doktora z zakresu psychologii. W tymże roku został mia-

nowany przez metropolitę gdańskiego wykładowcą Gdańskiego Seminarium Duchownego oraz skierowany do pomocy duszpasterskiej w Parafii pw. św. Jadwigi w Gdańsku Nowym Porcie. W tym okresie ks. Bronisław był także wykładowcą w Gdańskim Archidiecezjalnym Kolegium Teologicznym w Gdyni oraz Dyrektorem Wydziału Katechetycznego gdańskiej Kurii Metropolitalnej.

Od lipca 2000 roku ks. Bronisław pracował jako pomoc duszpasterska w parafii św. Faustyny w Rotmance. W ostatnich latach swojego życia wykładał także w seminariach w Elblągu, Kaliningradzie i na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu im M. Kopernika w Toruniu.

W czerwcu 2008 roku ks. Bronisław wyjechał do Rosji, by po raz kolejny przemierzać na rowerze syberyjskie drogi. Zginął tragicznie w okolicach Jeziora Bajkał (nieдалеко Czeremchowa) dnia 8 lipca 2008 roku. Uroczystości pogrzebowe miały miejsce 22 lipca 2008 roku w parafii w Rotmance. Ksiądz Bronisław został pochowany na nowym cmentarzu w Pruszczu Gdańskim.

LATA 2001-2009

UMACNIAMY SIĘ JAKO WSPÓLNOTA

Między 10 a 17 listopada 2001 roku w parafii peregrynowała kopia obrazu Jezusa Miłosiernego, dzięki czemu mieliśmy kolejną okazję, by umocnić się jako wspólnota. Nawiedzeniu obrazu towarzyszyły (rozpoczęte dzień wcześniej) misje święte, poprowadzone przez księży pallotynów z Doliny Miłosierdzia w Częstochowie: ks. Eugeniusza Leśniaka i ks. Jana Siwca. Uroczystej mszy świętej towarzyszącej powitaniu obrazu przewodniczył ks. bp Zygmunt Pawłowicz.

Jesienią 2001 roku rozpoczęły się próby chóru, który potem przyjął nazwę „Soli Deo”. **3 grudnia 2001 roku** chór, pod dyrekcją pana Waldemara Bączyka, naszego organisty, po raz pierwszy uświetnił mszę świętą swoim występem.

25 czerwca 2002 roku, w szóstą rocznicę powstania parafii, uczestniczyliśmy w II odpuszczeniu parafialnym.

5 października 2003 roku uczestniczyliśmy w koncercie pt. „Ogrzejm serce...”, podczas którego usłyszeliśmy pieśni w wykonaniu Urszuli Borzdyńskiej, Aleksandry Kucharskiej-Szefler, Beaty Glazy-Sutt, Waldemara Bączyka i Emilii Grażyńskiej. Z kolei 11 stycznia 2004 roku mogliśmy wziąć udział w koncercie kolęd w wykonaniu Chóru Gminy Kolbudy „Camerata Santa Cecilia”, pod dyrekcją Waldemara Górskiego, oraz chóru „Soli Deo”, pod dyrekcją Waldemara Bączyka. To były prawdziwie koncertowe miesiące, bowiem już 1 lutego w parafii odbył się koncert pt. „Z całego serca...” w wykonaniu Julii Iwaszkiewicz, Waldemara Bączyka, Emilii Grażyńskiej, Marii Andrzejkiewicz, Dagmary Ławeckiej oraz chóru „Soli Deo”. W koncercie tym udział wzięli też specjaliści goście z Zespołu Instrumentalnego „Medium” z Grodna.

27 czerwca 2004 roku, w ósmą rocznicę powstania parafii, bawiliśmy się na III odpuszczeniu parafialnym.

W **maju 2005 roku** powstał Parafialny Zespół Caritas, który podjął się dzieł charytatywno-opiekuńczych wśród i dla naszych parafian.

NIEFORMALNA SCENA PARAFIALNA

W 2006 roku w parafii pojawił się nowy wikariusz, ks. Waldemar Waluk. Dzięki niemu w naszej wspólnocie powstała nieformalna scena parafialna, która połączyła miłośników teatru przez udział w różnych programach i inscenizacjach teatralnych. Najciekawsze z nich to „Rzecz o Faustynie Kowalskiej” – sztuka przygotowana na parafialny odpust **7 października 2007 roku** we współpracy z wieloletnim aktorem Teatru Wybrzeże – panem Jerzym Kiszkiem – oraz zaprezentowane 26 grudnia 2007 roku „Jasełka trochę śmieszne, a trochę pobożne” (nietypowe, gdyż bez udziału dzieci). Z wielką ciekawością obejrzelśmy też „Jasełka w teatrze cieni”, wystawione w grudniu 2008 roku.

BUDOWA KOŚCIOŁA

16 lipca 2002 roku – we wspomnienie Najświętszej Marii Panny z Góry Karmel – wykopami pod ławy fundamentowe rozpoczęła się budowa naszego kościoła. Ten pierwszy etap prac zakończył się 5 września 2002 roku.

8 września 2003 roku przyniósł początek drugiego etapu budowy, którym było wykonanie 12 betonowych filarów. Murowanie ścian kościoła rozpoczęło się 23 marca 2004 roku, a 24 października tegoż roku ks. abp Tadeusz Gocłowski dokonał wmurowania kamienia węgielnego w ścianę budującej się świątyni. To ważne wydarzenie było zachętą, by nie ustawać w wysiłkach wznoszenia świątyni. 1 kwietnia 2005 roku rozpoczął się kolejny etap budowy, podczas którego powstały gzymsy, wieńce i łuki.

We wrześniu 2006 roku w prezbiterium kaplicy pojawił się krzyż, który docelowo miał wieńczyć kościelną wieżę – jej pierwsze elementy zostały zamontowane wiosną 2007 roku. W kwietniu 2008 roku usytuowano kolejne segmenty wieży, a w czerwcu tego roku rozpoczęły się prace dekarские. W październiku, w zadaszonym już kościele, wylano pierwszą warstwę posadzki, a miesiąc później zaczął się montaż okien. Odtąd osoby przejeżdżające ulicą Raciborskiego mogły oglądać prawie gotową bryłę kościoła.

Szybko zbliżała się zima, a z nią pasterka – ta pierwsza sprawowana już w zadaszonej, zamkniętej oknami przestrzeni kościoła. Choć kilka miesięcy później uroczystości Triduum Paschalnego odbyły się w stojącej w cieniu budującego się kościoła kaplicy, to w wielkanocny poranek, 12 kwietnia 2009 roku, ks. proboszcz i ks. Waldemar mogli razem

z parafianami znowu sprawować eucharystię w piękniejącym z dnia na dzień kościele.

29 kwietnia 2009 roku ponad bryłą budującego się kościoła pojawiły się kolejne segmenty wieży, które sprawiły, że stała się ona widoczna z daleka. Kilka dni później – 7 maja – zawisł na niej parafialny dzwon. Wszystko to było zapowiedzią, że krzyż leżący w prezbiterium kaplicy niebawem zostanie z niej wyniesiony. Tak też się stało we wrześniu 2009 roku.

Montaż krzyża na wieży nie był zwieńczeniem prac budowlanych w 2009 roku. Ci, którzy przyszli na kolejną pasterkę w budującym się kościele, znaleźli w świątyni prezent – w grudniu bowiem w jednym z okien zamontowano witraż, zaprojektowany przez pana Stanisława Stryjewskiego. Było to pierwsze witrażowe ogniwo. W ciągu roku witrażami, ufundowanymi przez różne rodziny z naszej parafii, wypełniły się kolejne cztery okna.

PIELGRZYMUJEMY...

W dniach 26–28 października 2007 roku wyruszyliśmy wraz z ks. proboszczem na pielgrzymkę śladami Jana Pawła II. W jej trakcie mieliśmy zaszczyt dwukrotnie uczestniczyć we mszy św. sprawowanej w kaplicy klasztornej Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Łagiewnikach, gdzie zostały złożone doczesne szczątki Świętej Faustyny. Chór parafialny i pielgrzymi ubogacili liturgię mszy świętej transmitowanej w Telewizji Polskiej w niedzielny poranek 28 października. Z pielgrzymki powróciliśmy bogaci

w łaski, a także w ufność w Miłosierdzie Boże.

18 października 2008 roku wybraliśmy się z pielgrzymką do Głogowca – miejsca narodzin i chrztu Świętej Faustyny.

TWORZYMYS KOLEJNE GRUPY DUSZPASTERSKIE

Na przełomie lutego i marca 2007 roku zawiązał się w naszej parafii pierwszy krąg Domowego Kościoła, będący duszpasterską propozycją dla rodzin zainteresowanych

duchową formacją wyrastającą z oazowego programu ks. Franciszka Blachnickiego. Jesienią tego roku powstała kolejna grupa duszpasterska, skupiająca miłośników Pisma Świętego – Krąg Biblijny.

W 2009 roku, po feriach zimowych, dzięki naszej parafiance – pani Danucie Stępień – rozpoczęły się próby dziecięcej scholi. Ta czyniąca dopiero swoją działalność grupa najmłodszych mieszkańców Rotmanki wniosła od samego początku wiele radości do liturgii mszy św. z udziałem dzieci.

LATA 2010-2016

ZAGŁĘBIAMY SIĘ W TOBIE, O JEZU

W dniach **2-3 października 2010 roku** w parafii miała miejsce pierwsza wizytacja kanoniczna. Przewodniczył jej ks. abp Tadeusz Gocłowski, który w tym czasie modlił się razem z nami, a jednocześnie lepiej poznawał realia parafii, działające w niej wspólnoty duszpasterskie, radości i problemy mieszkańców naszego osiedla. Był to czas refleksji o tym, co za nami i jednocześnie impuls do niepoprzestawania na dotychczasowych osiągnięciach, ale też szukania nowych dróg.

Pół roku później na duchowe głębie wyprowadzali nas pallotyni – ks. Czesław Parzyszek i ks. Rafał Raus, prowadzący w dniach **27-31 marca 2011 roku** misje święte. W maju i czerwcu cieszyliśmy się natomiast dwiema szczególnymi uroczystościami. Najpierw – **15 maja 2011 roku** – razem z księdzem proboszczem dziękowaliśmy za jego posługę podczas obchodzonego przez niego jubileuszu 25-lecia kapłaństwa. Potem w czerwcu, w uroczystość Bożego Ciała, towarzyszyliśmy ks. Krystianowi Kreplowi w jego mszy prymicyjnej sprawowanej wśród ludzi, którym posługiwał w naszej parafii w ramach rocznej praktyki jako diakon.

Jesienią 2012 roku do parafii przybył nowy wikariusz, ks. Paweł Borkowski. W czasie jego trzyletniej posługi w naszej parafii reaktywowała się nieformalna scena teatralna. Ksiądz Paweł razem z młodzieżą przygotował kilka wzruszających przedstawień. Głęboko w pamięć zapadły nam takie spektakle, jak: „Wykorzystaj swój czas”, „Cokolwiek uczyniliście”, „Grzechy główne” czy „Anioł Stróż Karola Wojtyły”. **W listopadzie 2012 roku** mieliśmy możliwość modlitewnego spotkania z relikwiami bł. Jana Pawła II. Pozwoliło nam ono w klimacie radosnej zadumy wnikać

głębiej w piękno dziedzictwa, które pozostawił nam papież Polak.

Siedem miesięcy później, dnia 12 czerwca 2013 roku, źródłem innej radości były dla nas święcenia diakonatu pochodzącego z naszej parafii Michała Bielana, udzielone przez ks. abp. Sławoja Leszka Głódzia.

Przed Wielkanocą 2014 roku przeżyliśmy rekolekcje ewangelizacyjne, które poprowadzili ks. Jacek Socha oraz ks. Marcin Skoczek, duszpasterze z Parafii pw. Świętego Mikołaja w Gdyni Chyloni. A już **25 maja 2014 roku** odbyła się msza święta prymicyjna ks. Michała Bielana. To pierwszy ksiądz pochodzący z naszej parafii!

10 sierpnia 2014 roku gościliśmy ks. Tadeusza Kraszę, misjonarza z Kamerunu, który podzielił się z nami doświadczeniami w pracy duszpasterskiej na misjach.

5 października 2014 roku po raz kolejny przeżyliśmy w naszej rodzinie parafialnej odpust ku czci św. Faustyny Kowalskiej. Kaznodzieją odpustowym był ks. Krzysztof Sieniawski, duszpasterz Parafii Niepokalanego Serca Maryi Panny w Leśniewie. Siedem dni później, w niedzielę, odbył się koncert charytatywny na rzecz budującego się kościoła. Wystąpili: Agata Hoppe, Kinga Osior, Magdalena Pfeifer, Paulina Leda i Daniel Saulski. **Październik 2014** to także rekolekcje wspólnoty Marana Tha.

ROK WZRUSZEŃ I NOWOŚCI

Marzec 2015 roku zapisał się w naszych sercach bardzo mocno ze względu na szczególne wydarzenie – rekolekcje intronizacyjne Najświętszego Serca Pana Jezusa, które poprowadził ks. Grzegorz Kurzaj ze Zgromadzenia Księży Sercanów w Gdyni.

12 kwietnia 2015 roku, w Święto Miłosierdzia Bożego, gościliśmy

w naszej parafii ks. Piotra Radzika, proboszcza Parafii Niepokalanego Serca Maryi w Wiślinie, który głosił na mszach świętych Orędzie Miłosierdzia.

13 maja 2015 roku po raz pierwszy w historii naszej parafii uczestniczyliśmy w nabożeństwie fatimskim. Od tej pory będzie się ono odbywało w okresie od maja do października w trzynastym dniu każdego miesiąca.

W lipcu 2015 roku przywitaliśmy w naszej parafii nowego wikariusza, ks. Andrzeja Wiejaka.

W niedzielę, 23 sierpnia 2015 roku, gościliśmy o. Ireneusza Homoncika, redemptorystę, który na wszystkich mszach świętych głosił kazania o Matce Bożej Nieustającej Pomocy. Na specjalnym nabożeństwie o godzinie 19.00 o. Ireneusz przeczytał dekret dotyczący założenia Nowenny do Matki Bożej Nieustającej Pomocy, dokonał poświęcenia obrazu oraz, w łączności z Rzymem, uroczystie zapoczątkował Nowennę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

Początek grudnia zapisał się w naszej pamięci jako czas wizytacji kanonicznej, której dokonał ks. bp Zbigniew Zieliński. Natomiast pod koniec tego miesiąca, **27 grudnia**, przeżyliśmy podniosły moment. Ksiądz abp Tadeusz Gocłowski na mszy św. o godz. 12.00 dokonał poświęcenia obrazu Jezusa Miłosiernego i płaskorzeźby św. Faustyny. Są to elementy wyposażenia głównej ściany prezbiterium. Cieszymy się, że od tej pory możemy zanosić prośby do Boga, modląc się przed wizerunkami Jezusa Miłosiernego i Apostołki Bożego Miłosierdzia.

W dniach **6-9 marca 2016 roku** przeżywaliśmy rekolekcje wielkopostne, które poprowadził ks. Marek Czyżewski – egzorcysta, duszpasterz parafii św. Karola Boromeusza w Gdyni.

PIELGRZYMEK CIĄG DALSZY!

13 października 2012 roku pielgrzymowaliśmy do sanktuarium w Swarzewie. Pierwszym przystankiem na tym szlaku była Parafia pw. św. Józefa i Judy Tadeusza w Rumi, gdzie modliśmy się przy Grocie Matki Bożej Fatimskiej oraz mieliśmy okazję wychwalać Pana Boga przed relikwiami naszej świętej patronki – siostry Faustyny Kowalskiej. Następnie skierowaliśmy nasze kroki do głównego celu pielgrzymki, miejscowości Swarzewo, gdzie u stóp figury Matki Bożej została odprawiona msza święta w intencji wszystkich pielgrzymów i ich rodzin.

Rok później, w październiku 2013 roku, ruszyliśmy do Kartuz, Chmielna, Sianowa i Grzybowa. Pierwszym punktem, który odwiedziliśmy, była kolegiata pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kartuzach. Tam nasza grupa miała okazję nie tylko obejrzeć piękny XIV-wieczny kościół, lecz także zapoznać się z jego bogatą historią. Kolejnych wrażeń dostarczyła wizyta w Muzeum Ceramiki w Chmielnie, a bardzo dużym duchowym przeżyciem była msza św.

w Sanktuarium Matki Bożej w Sianowie. Miejscowość ta od wieków słynie jako miejsce kultu Najświętszej Bogurodzicy, która wybrała sobie miejsce pośród lasów, jezior i wzgórz. Ostatnim punktem pielgrzymiego szlaku była miejscowość Grzybowo.

30 maja 2015 roku wraz z ks. Pawłem udaliśmy się na pielgrzymkę do Lichenia. Na miejscu m.in. zwiedziliśmy miejsce objawień, kościół św. Doroty i Bazylikę Licheńską.

5 września 2015 roku wyruszyliśmy do sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Oborach. Na początku odprawiliśmy drogę krzyżową, przemierzając alejki ogrodu tamtejszego klasztoru. Później, już z wszystkimi przybyłymi pielgrzymami z różnych zakątków Polski, uczestniczyliśmy w wieczniku Królowej Pokoju, czyli w czuwaniu.

28 maja 2016 roku dzieci, które przyjęły I komunię świętą, udały się wraz z ks. Andrzejem Wiejakiem do Sianowa. Tam m.in. modliły się wspólnie w czasie mszy św. i zwiedziły Sanktuarium Królowej Kaszub.

BUDOWA KOŚCIOŁA – KOLEJNE ETAPY

Pierwsza połowa 2010 roku to okres intensywnych prac dekarских. Ich owocem jest dach świątyni. W 2011 roku najpierw położono na ścianach tynki, w maju i czerwcu trwały prace nad posadzką i podłogowym ogrzewaniem w kościele i zakrystii. W tym czasie w oknach pojawiały się kolejne witraże (ostatnie z dużych okien wypełniło się kolorowymi symbolicznymi wyobrażeniami we wrześniu). To wszystko zachęcało, by już w lipcu zacząć sprawowanie mszy św. i codziennych nabożeństw w nowym kościele. Ciągłe jeszcze ascetyczne i surowe wnętrze to wyzwanie dla umysłów i serc życzliwych ludzi, zajmujących się na co dzień estetyką i projektowaniem wystroju sakralnych budowli. Jesienią zaczęli oni dzielić się pomysłami dotyczącymi wnętrza naszej świątyni. Na ich ostateczną wersję i realizację musieliśmy jeszcze trochę poczekać... We wrześniu w prezbiterium zawisł wizerunek Chrystusa Miłosiernego. Nie był to obraz, który na stałe zdobił ścianę kościoła, ale niewątpliwie pomagał nam wnikać w tajemnicę Bożego Miłosierdzia. W listopadzie w kaplicy chrzcielnej, a w marcu w kaplicy Matki Bożej pojawiły się okna witrażowe.

Po wakacjach w 2011 roku, w czasie których sprawowaliśmy msze św. i nabożeństwa w budującej się świątyni, nie wróciliśmy już do kaplicy na zimę. Zadomowiliśmy się w nowym kościele na dobre. Zimą nie było nam łatwo. Zwłaszcza w lutym, kiedy temperatury na zewnątrz były naprawdę niskie, wewnątrz nie byliśmy rozpieszczani przez ciepło. Wyrwaliśmy, bo przecież w czasie modlitwy najważniejsza jest temperatura ludzkiego serca. 4 grudnia do kaplicy wniesiono mikołajkowy prezent – 10 nowych ławek. Ucieszyły one parafian, którzy tworzą najaktywniejszą duchowo

wo część naszej wspólnoty, ale ich pojawienie się można odczytywać niewątpliwie również jako formę zaproszenia nowych mieszkańców Rotmanki do modlitwy w naszym kościele.

Kiedy wydawało się nam, że zadomowiliśmy się w nowym kościele na dobre, ks. proboszcz wywiesił na tablicy ogłoszeń informację, że od 9 lipca 2012 roku wracamy do kaplicy!!! Dlaczego? Czasem trzeba zrobić krok do tyłu, by nabrać rozpędu i przeskoczyć przeszkodę leżącą na drodze. Wróciliśmy do kaplicy, by w kościele można było przeprowadzić prace przy tzw. podsufitce. Warto było. Kiedy weszliśmy do kościoła ponownie w dniu odpustu, serce i oczy uradowały się bardzo widokiem białego eleganckiego sufitu i kolejnymi zamontowanymi witrażami – z okien prezbiterium spoglądają na nas od tego świątecznego dnia Święty Jan Paweł II i błogosławiony ks. Michał Sopoćko.

W czerwcu 2013 roku rozpoczęły się prace przy budowie ogrodzenia, które wyznaczy teren kościelny i w przyszłości pomoże zadbać o piękno tego służącego modlitwie i refleksji miejsca zawsze otwartego dla parafian i gości.

W 2014 roku rozpoczęliśmy prace przy wykonaniu chodnika procesyjnego wokół kościoła. Zajęliśmy się też ścianą frontową.

7 listopada 2015 roku zamontowaliśmy nad ołtarzem żyrandol i na dwóch filarach kościoła kinkiety. Dziękujemy Bożej Opatrzności za ten piękny element wystroju kościoła. Miesiąc później, 16 grudnia, zamontowaliśmy na ścianie w prezbiterium obraz Jezusa Miłosiernego i płaskorzeźbę św. Faustyny Kowalskiej.

W kolejnym roku prace wewnątrz kościoła zaczęliśmy już 22 lutego. Wówczas zamontowaliśmy kolejne elementy wyposażenia ściany prezbiterium. Pojawił się granit i marmur. Przygotowaliśmy miejsce na zamontowanie nowego tabernakulum. Teraz czekaliśmy na nie, a także na mozaikę oraz promienie z brązu. Dzień montażu tych części był też wyjątkowy. Dokładnie 85 lat temu Miłosierny Jezus, objawiając się siostrze Faustynie w celi płockiego klasztoru, polecił wymalowanie Swojego wizerunku z podpisem „Jezu, ufam Tobie!”. Stało się: 10 marca 2016 roku zamontowaliśmy ostatnie elementy wyposażenia głównej ściany prezbiterium: nowe tabernakulum, mozaikę łupaną wykonaną z kamienia trawertyn Classico oraz promienie z brązu. Zainstalowaliśmy również oświetlenie wokół tabernakulum i wieczną lampkę.

Podziękowanie

Z całego serca dziękujemy wszystkim,
którzy przez 20 lat współtworzyli naszą
wspólną parafialną i pomagali w budowie kościoła.

Agencji LIVE, firmie MASTERS,
Gminie Pruszcz Gdański
oraz Piekarni „Bambułka”
dziękujemy za życzliwość i wsparcie
przy organizacji festynu rodzinnego „20 lat minęło!”,
który odbył się 26 czerwca 2016 roku
przy Parafii pw. Świętej Siostry Faustyny
w Rotmance.

Bóg zapłać!

U ŚWIĘTEJ **FAUSTYNY** GAZETKA PARAFII W ROTMANCE

SKŁAD I ŁAMANIE
Ka Leszczyńska

DRUKARNIA
Daka / Marek Ugniewski

Osoby chętne do współpracy przy tworzeniu gazetki prosimy o kontakt
z Księdzem Proboszczem: rotmanka@diecezjagdansk.pl

JEZU, UFAM TOBIE!

